

Nr 30.

Ankom till riksdagens kansli den 27 april 1944 kl. 2 em.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckt motion angående viss ändring i förordningen om skatt å vissa pälsvaror.

(1:a avd.)

I en inom första kammaren av herr *Sylwan* väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 66, har hemställts, »att riksdagen ville besluta sådan ändring av 1 § i kungl. förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror, att bland de i nämnda paragraf upptagna varuslagen, å vilka särskild skatt skall vid införsel till riket erläggas till staten, måtte upptagas jämväl handskar, tillverkade av pälsverk eller försedda med foder eller besättning av pälsverk (ur statistiskt nummer 670—671)».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionen framställda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen.

Enligt 1 § förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror skall särskild skatt utgå för sådana inom riket yrkesmässigt beredda lösa pälsskinn, som finnas upptagna i en vid förordningen fogad förteckning, ävensom för följande slag av till riket införda pälsvaror, nämligen beredda lösa pälsverk (statistiskt nummer 678—681), arbeten av pälsverk (statistiskt nummer 682—691) samt kläder, försedda med krage, uppslag eller annan besättning av pälsverk (ur statistiskt nummer 1150—1174). Jämlikt 2 och 3 §§ nämnda förordning skall skatten för inom riket beredda skinn erläggas av beredaren och utgå med det belopp för varje skinn, som anges i omförmälda förteckning, medan skatten för vara, som införes till riket, skall erläggas av importören och utgå med 15 procent av varans värde, beräknat enligt 4 § tulltaxeförordningen med tillägg av den tull, som enligt tulltaxan och gällande bestämmelser om tilläggstull belöper å varan; dock att beträffande beredda lösa skinn av räv skatten skall utgå med minst det belopp, som utgår vid beredning inom riket.

I den föreliggande motionen har framhållits bland annat följande. Genom att beredda lösa pälsskinn belagts med skatt hade produktionskostnaderna för inom landet tillverkade persedlar av sådana skinn undergått en mot skattens belopp svarande förhöjning, vilket förhållande skulle ha medfört en försämring av konkurrensmöjligheterna gentemot utlandet för den inhemska

tillverkningen av färdiga pälsar och päls garnityr, därest icke jämväl nämnda färdigpersedlar underkastats beskattning vid införseln. Av obekant anledning hade emellertid införsel av handskar av pälsverk eller med foder eller besättning av pälsverk (ur statistiskt nummer 670 och 671) icke inbegripits i denna beskattning. Denna omständighet kunde komma att avsevärt försvåra den svenska handskfabrikationens möjligheter att hävda sig i konkurrensen med utlandet. Vid tillverkningen av pälshandskar användes huvudsakligen i Sverige beredda lammskinn (s. k. »schmaschen») och kaninskinn, för vilka beredningsskatten utginge med 40 öre per styck, samt kattskinn, för vilka beredningsskatten utgjorde 75 öre per styck. Då till varje par handskar i regel åtginge två skinn, hade tillverkningskostnaderna för här i landet framställda handskar på grund av skatten sålunda ökats beträffande handskar tillverkade av lamm- och kaninskinn med 80 öre per par samt beträffande handskar tillverkade av kattskinn med 1 krona 50 öre per par, utan att såsom beträffande andra arbeten av pälsverk kostnadsökningen kompensats genom att från utlandet införda dylika varor samtidigt belagts med importskatt. Detta förhållande hade väckt allvarlig oro hos företrädarna för den svenska handskfabrikationen, vilka befarade att på grund därav importen av pälshandskar kunde komma att ökas i sådan grad, att den inhemska fabrikationen av dylika handskar måste helt eller till väsentlig del nedläggas. Detta skulle åter leda till skada icke endast för handskfabrikerna utan även för pälsskinnsberedarna, vilka senare eljest hade god avsättning hos fabrikerna för sådana skinn, som icke vore lämpade för tillverkning av pälsverk men väl kunde komma till användning vid handsktillverkningen. Det syntes därför skäligt, att pälshandskar i likhet med andra arbeten innehållande pälsskinn belades med importskatt. Tillika kunde framhållas, att de i dylika handskar ingående skinnen ofta torde representera en väsentligt större del av varans hela värde än vad fallet vore beträffande exempelvis damkappor med enklare besättning av pälsskinn. De från utlandet införda pälshandskarna torde vidare till övervägande del ha karaktär av rena lyxvaror. Slutligen har framhållits, att — ehuru det torde vara omöjligt att med större bestämdhet avgöra värdet av nuvarande import av pälshandskar — en importbeskattning av dylika handskar enligt samma grunder som beträffande övriga slag av pälsarbeten icke skulle sakna betydelse ur statsfinansiell synpunkt.

Efter därom i grundlagsenlig ordning gjord framställning har utskottet emottagit yttranden från *kommerskollegium*, *generaltullstyrelsen* och *kontrollstyrelsen*, därvid kommerskollegium bifogat yttranden från *föreningen Sveriges pälsvarugrossister* och *svenska pälsbranschens centralkommitté*. Samtliga hörda myndigheter och organisationer ha antingen tillstyrkt eller förklarat sig icke ha något att erinra mot bifall till motionen.

Kommerskollegium har uttalat, att redan den omständigheten, att viss import av pälshandskar förekomme, borde utgöra tillräckligt skäl för beskattning av dylik import. Det torde nämligen vid den omläggning av beskatt-

ningen å pälsvaror, som genomfördes år 1943, ha varit avsett att skatt, motsvarande den, som genom beredningsskatten drabbade inom riket beredda och tillverkade pälsvaror, genom importskatt skulle påläggas de pälsvaror, som infördes till riket. Tillika erinrades om att handskfoder av pälsverk, tillskurna och hopsyddas i form av handskar men i förefintligt skick ej användbara såsom sådana, hänfördes under statistiskt nummer 682—684 och sålunda redan enligt gällande bestämmelser bleve föremål för beskattning vid införsel. Kommerskollegium tillstyrkte därför i likhet med de samman slutningar, som avgivit yttrande, bifall till motionärens förslag.

General tullstyrelsen har anfört, att ur synpunkten av de intressen, styrelsen hade att företräda, intet vore att erinra mot bifall till motionen.

Kontrollstyrelsen har uttalat, att enligt vad styrelsen inhämtat under år 1943 handskar importerats till ett värde av cirka 4 miljoner kronor, varav de ifrågakomna slagen av handskar kunde beräknas representera omkring en femtedel. Den föreslagna beskattningen kunde alltså beräknas medföra en icke alldeles obetydlig inkomst för statsverket. Med beaktande därav och på grund av de i motionen anförda skälen funne sig styrelsen böra tillstyrka motionärens yrkande.

Enligt 1 § förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror skall skatt utgå dels för vissa inom riket beredda lösa pälsskinn, dels ock för vissa slag av till riket införda pälsvaror. I den nu förevarande motionen har framhållits, att i följd av berörda bestämmelser tillverkningen inom riket av päls-handskar åsamkades fördyrade produktionskostnader genom att vid tillverkningen använda, inom riket beredda skinn vore underkastade förenämnda skatt vid beredningen, medan däremot skatt enligt gällande bestämmelser icke utginge vid import av handskar, tillverkade av pälsverk eller försedda med foder eller besättning av pälsverk. Detta förhållande hade föranlett, att den inhemska fabrikationen av dylika handskar blivit ogynnsamt ställd i konkurrensen med den utländska handsktillverkningen. Det vore därför skäligt, att import av ifrågavarande slag av handskar belades med skatt. Tillika har framhållits, att en dylik skatt icke torde komma att sakna betydelse ur statsfinansiell synpunkt.

Det i motionen framställda yrkandet synes utskottet innebära ett fullföljande av de principer, vilka legat till grund för utformningen av gällande bestämmelser angående skatt å pälsvaror. På grund härav och då införandet av en beskattning i enlighet med motionärens yrkande tillika synes böra medföra en icke helt betydelselös ökning av statsverkets inkomster, anser sig utskottet böra tillstyrka bifall till motionen.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till förevarande motion I: 66 av herr Sylwan angående viss ändring i förordningen om skatt å vissa pälsvaror, antaga följande

Utskottet.

F ö r s l a g

till

förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 30 juni 1943 (nr 477) om skatt å vissa pälsvaror.

Härigenom förordnas, att 1 § förordningen den 30 juni 1943 om skatt å vissa pälsvaror skall erhålla följande ändrade lydelse.

1 §.

För sådana inom riket yrkesmässigt beredda lösa pälskinn, som finnas upptagna i en vid denna förordning fogad förteckning, så ock för följande slag av till riket införda pälsvaror, nämligen handskar, tillverkade av pälsverk eller försedda med foder eller besättning av pälsverk (ur statistiskt nummer 670 och 671), beredda lösa pälsverk (statistiskt nummer 678—681), arbeten av pälsverk (statistiskt nummer 682—691) samt kläder, försedda med krage, uppslag eller annan besättning av pälsverk (ur statistiskt nummer 1150—1174), skall enligt vad nedan sägs erläggas särskild skatt till staten.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1944.

Stockholm den 27 april 1944.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

N ä r v a r a n d e:

från första kammaren: herrar *Johan Bärq, Elon Andersson, Wahlmark, Sjödaht, Ekman, Velander, Björkman, Robert Berg* och *Ljungdaht*, samt

från andra kammaren: herrar *Lövgren, Hagberg* i Malmö, *Björklund, Hammarlund, Olsson* i Gävle, *Orgård, Falk, Henriksson, Sundström* i Skövde och *Fröderberg*.
